

СЕЛО МОЄ

Село моє, для мене ти єдине,
Ніколи не забуду я тебе,
Твої сади, ліси, поля й долини
Для мене будуть кращими за все.
Село моє в блакитному серпанку,
Про тебе пам'ятаю кожну мить,
Коли проходжу вулицею зранку,
Де пам'ятник Шевченкові стоїть.
Село моє, село моє чудове,
Тут школа рідна і моя сім'я,
Сосновий ліс, ріка й широке поле –
Це рідна українська сторона.

СИМФОНІЯ ПРИРОДИ

Дай спробу, я вгадаю,
Що в тебе на душі.

Звертайся доди, городину.

Ти кажеш: я літаю,
А ноги на землі.
Ти кажеш: можу жити,
І плачеш уночі.
І не зізнаєшся,
Уже давно слабкий,
У відповідь смієшся,
Проте язик німий.
Спробуй посміхнутись,
Давай, не важко це.
Не зможеш ти спіткнутись,
Коли усміхнене лице.
Ось бачиш, уже краще,
Життя – прекрасна річ,
Усе, що є, – найкраще,
І навіть темна ніч.

Яна ВАЛЬЧЕВСЬКА

